

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623203016
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623203016.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava- Petržalka, IČO 35724803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., v konaní o zaplatenie 389,- eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Nepriznáva sa žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na tunajšom súde dňa 30.5.2023 žalobu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 389 € spolu s úrokom z omeškania vo výške vo výške 5,00 % ročne zo sumy 12,60 € od 1.3.2017 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 12,60 € od 1.4.2017 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 12,60 € od 1.5.2017 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 17,90 € od 1.6.2017 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3,00 € od 1.7.2017 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 3,00 € od 1.8.2017 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3,00 € od 1.9.2017 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3,00 € od 1.10.2017 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3,00 € od 1.11.2017 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 € od 1.12.2017 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3,00 € od 1.1.2018 do zaplatenia a vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3,00 € od 11.2.2018 do zaplatenia, nákladov s uplatnením pohľadávky 48,88 € a trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodňoval tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 uzatvorenej medzi postupcom E. A., A., so sídlom F. XX, XXX XX G., H.: XX XXX XXX (ďalej aj „postupca“) a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzavreli dňa 24.11.2016 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 (ďalej aj „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bol záväzok postupcu zriadiť a poskytovať službu: Satelitnej televízie „Satelit Štandard“ v súlade v tejto Zmluve, v príslušných osobitných podmienkach vzťahujúcich sa na službu podľa tejto Zmluvy, a to v osobitných podmienkach pre poskytovanie služieb satelitnej televízie, všeobecných podmienkach pre poskytovanie verejných služieb a cenníku pre poskytovanie služieb podniku, ako aj záväzok žalovaného riadne a včas platiť cenu za zariadenie a poskytovanie služieb podľa zvoleného programu a dodržiavať svoje povinnosti v súlade s touto Zmluvou. Postupca v súlade so Zmluvou poskytoval žalovanému aj ďalšie služby spočívajúce v nájme Koncové zariadenia (prvé, druhé HD STB), Prvej, Druhej Smart karty, diaľkového ovládača (2ks), Satelitnej antény (1ks), konzoly (1ks), zdrojového kábla (2ks), Scart kábla (2ks), ktoré žalovaný prebral pri podpise Zmluvy. Cena za poskytované služby bola stanovená podľa Zmluvy v osobitných podmienkach pre poskytovanie

služieb satelitnej televízie, všeobecných podmienkach pre poskytovanie verejných služieb a cenníku pre poskytovanie služieb postupcu. Za poskytnuté služby vystavil postupca žalovanému faktúry a to :

Faktúra. č. 1701088196 na sumu 12,60 € so splatnosťou 28.2.2017
Faktúra č. 1702088370 na sumu 12,60 € so splatnosťou 31.3.2017
Faktúra č. 1703104179 na sumu 12,60 € so splatnosťou 30.4.2017
Faktúra č. 1704111147 na sumu 17,90 € so splatnosťou 31.5.2017
Faktúra č. 1705101638 na sumu 3,00 € so splatnosťou 30.6.2017
Faktúra č. 1706068966 na sumu 3,00 € so splatnosťou 31.7.2017
Faktúra č. 1707057172 na sumu 3,00 € so splatnosťou 31.8.2017
Faktúra č. 1708101169 na sumu 3,00 € so splatnosťou 30.9.2017
Faktúra č. 1709105583 na sumu 3,00 € so splatnosťou 31.10.2017
Faktúra č. 1710086867 na sumu 3,00 € so splatnosťou 30.11.2017
Faktúra č. 1711096816 na sumu 3,00 € so splatnosťou 31.12.2017
Faktúra č. 1801140677 na sumu 312,30 € so splatnosťou 10.2.2018

V rámci Faktúry č. 1801140677 si postupca uplatnil o. i. aj pokutu za nevrátenie zariadení špecifikovaných v Zmluve ako aj predmetnej faktúre z titulu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného vrátiť po skončení Zmluvy predmetné technické zariadenia. Pokuta zahŕňa jednak náklady postupcu na obstaranie zariadenia spolu s príslušenstvom a tiež náklady na vymáhanie, ktoré by postupcovi/žalobcovi nevznikli, ak by si žalovaný splnil svoju povinnosť vrátiť postupcovi jeho zariadenia, ktoré mal žalovaný k dispozícii len na dobu trvania Zmluvy za účelom čerpania služieb. Vzhľadom na to, že žalovaný vyššie uvedené faktúry za poskytnuté služby postupcovi neuhradil riadne a včas, postupca listom zo dňa 14.12.2017 odstúpil od Zmluvy s účinnosťou k 31.12.2017 v súlade s ust. § 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov ako aj v súlade s ustanoveniami všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 389 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 389 EUR a príslušenstva vo výške 0,- EUR, a to v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu spisania žaloby neuhradil dlžnú sumu ani len čiastočne.

3. Žalovaný k žalobe nepodal žiadne písomné vyjadrenie aj keď bol na to vyzvaný tunajším súdom uznesením sp.zn. 16Csp/35/2023-64 zo dňa 20.7.2023, ktoré mu spoločne so žalobou, jej prílohami a procesným poučením bolo doručené dňa 26.7.2023.

4. Žalobca na priamu výzvu súdu obsiahnutú v uznesení sp.zn. 16Csp/35/2023-65 zo dňa 20.7.2023 na doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení uvedených v jeho žalobe, a síce o vyjadrenie sa k skutočnosti, kedy a akým spôsobom predchodca žalobcu doručil žalovanému písomnosť, a to Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 15.06.2018, a zároveň nech predloží dôkaz na preukázanie tohto tvrdenia, a taktiež o vyjadrenie sa k skutočnosti, kedy a akým spôsobom právny predchodca žalobcu si splnil svoju povinnosť podľa § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z.z. riadne vyzvať žalovaného na zaplatenie podližnosti voči právnemu predchodcovi žalobcu, a zároveň nech predloží dôkaz na preukázanie tohto tvrdenia, cestou svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 3.8.2023 doručeným súdu dňa 7.8.2023 v úvode uviedol, že trvá na žalobe. Citujúc ustanovenie § 43 ods. 13 ZEK uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 dní a bol postupcom vyzvaný na úhradu svojho peňažného záväzku, a to podaním zo dňa 14.12.2017 označeným ako Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, keď postupca uviedol: „Zároveň Vás upozorňujeme, že ak ste napriek písomnej výzve E. A. nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže E. A. v zmysle § 43 ods. 13 Zákona postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu Vášmu peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez Vášho súhlasu.“ Na podklade vyššie uvedeného považuje teda za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 dní, a teda zo strany postupcu nedošlo k porušeniu ust. § 43 ods. 13 ZEK. Žalobca má za to, že sa jedná o kvalifikovanú výzvu v zmysle ust. § 43 ods. 13 ZEK, keďže obsahom bola výzva postupcu, aby žalovaný uhradil dlžnú sumu a ust. § 43 ods. 13

ZEK pojednáva len o písomnej výzve podniku bez akýchkoľvek osobitných náležitostí voči dlžníkovi, ktorá môže byť vykonaná kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka. Keďže skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom doručovania výzvy v zmysle ust. § 43 ods. 13 ZEK do dispozičnej sféry žalovaného neboli zo strany žalovaného doposiaľ popreté a ani spochybnené, v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP ich je podľa názoru žalobcu v konaní potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia, na základe čoho je v konaní potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením (ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi), že postupca vyzval a predmetnú výzvu zaslal žalovanému, ktorá sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. V konaní by teda podľa názoru žalobcu aplikujúc ustanovenia § 150 ods. 1 CSP a 151 ods. 1 CSP, ako aj poukazujúc na rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít, nemala byť sporná otázka existencie či doručovania výzvy v zmysle ust. § 43 ods. 13 ZEK, nakoľko uvedenú skutočnosť rozporuje iba samotný súd. Žalobca preto považuje túto skutočnosť za skutkovú otázku, pričom v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP ide o nesporné skutkové tvrdenie, ktoré doposiaľ nebolo v konaní zo strany žalovaného akýmkoľvek kvalifikovaným spôsobom popreté. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/124/2018 z 4.12.2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6CoCsp/28/2020 z 31.03.2021, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/54/2020 z 28.1.2021, z ktorých aj citoval.

5. Súd vytýčil v predmetnom spore termín pojednávania, na ktorom rozhodol v spore, ktorého sa žalobca, jeho právny zástupca a ani žalovaný nezúčastnili, pričom právnomu zástupcovi žalobcu bolo predvolanie doručené dňa 25.8.2023 a tento svoju neúčast' a neúčast' žalobcu riadne ospravedlnil písomným podaním zo dňa 28.8.2023. Žalovanému bolo doručené predvolanie dňa 21.8.2023. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnil.

6. Vzhľadom na uvedené preto súd konal a napokon aj v spore rozhodol bez účasti strán sporu.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to so Zmluvou o poskytovaní verejných služieb, s faktúrami č. 1701088196, č. 1702088370, č. 1703104179, č. 1704111147, č. 1705101638, č. 1706068966, č. 1707057172, č. 1708101169, č. 1709105583, č. 1710086867, č. 1711096816, č. 1801140677, so Všeobecnými podmienkami na poskytovanie verejných služieb spoločnosti E. A. účinnými od 01.11.2016, s Cenníkom pre poskytovanie služieb spoločnosti E. A. účinným od 01.11.2016, so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 a s Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok - prehľadom dlžných súm vedeným právnom predchodcom žalobcu na žalovaného, s prípisom žalobcu zo dňa 07.05.2019 označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“, s prípisom žalobcu zo dňa 5.5.2023 označeným ako „Pokus o zmier“ a podacím hárkom k zásielke č. RF897815921SK, s Dohodou o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5770041 zo dňa 13.11.2019, s Prípisom zo dňa 7.05.2019 označeným ako „VÝZVA K ÚHRADE“ spis číslo: 5770041, a zistil tento skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu, E. A., A., A. A. F. XX, XXX XX G., H.: XX XXX XXX uzavrel so žalovaným dňa 24.11.2016 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30879808, na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanému poskytoval pôvodne službu Satelitnej televízie „SATELIT Štandard“ v súlade s podmienkami uvedenými v tejto zmluve, pričom mu poskytoval aj ďalšie služby spočívajúce v nájme Koncové zariadenia (prvé, druhé HD STB), Prvej, Druhej Smart karty, diaľkového ovládača (2ks), Satelitnej antény (1ks), konzoly (1ks), zdrojového kábla (2ks), Scart kábla (2ks).

Žalovaný riadne a včas neuhrádzal právnomu predchodcovi žalobcu poskytnuté služby, ktoré mu boli vyúčtované faktúrami a to: Faktúra č. 1701088196 na sumu 12,60 € so splatnosťou 28.2.2017, Faktúra č. 1702088370 na sumu 12,60 € so splatnosťou 31.3.2017, Faktúra č. 1703104179 na sumu 12,60 € so splatnosťou 30.4.2017, Faktúra č. 1704111147 na sumu 17,90 € so splatnosťou 31.5.2017, Faktúra č. 1705101638 na sumu 3,00 € so splatnosťou 30.6.2017, Faktúra č. 1706068966 na sumu 3,00 € so splatnosťou 31.7.2017, Faktúra č. 1707057172 na sumu 3,00 € so splatnosťou 31.8.2017, Faktúra č. 1708101169 na sumu 3,00 € so splatnosťou 30.9.2017, Faktúra č. 1709105583 na sumu 3,00 € so splatnosťou 31.10.2017, Faktúra č. 1710086867 na sumu 3,00 € so splatnosťou 30.11.2017, Faktúra č. 1711096816 na sumu 3,00 € so splatnosťou 31.12.2017.

9. Následnou faktúrou č. 1801140677 splatnou dňa 10.02.2018 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému sumu 312,30 EUR, ktorá predstavovala súčet v uvedenej faktúre bližšie účtovaných položiek a síce aktivačného poplatku za STB v sume 26,50 EUR (vrátane DPH), pokuty za nevrátenie

Scart kábla 2x 3 EUR (bez DPH), teda 6 EUR (bez DPH) , pokuty za nevrátenie Diaľkového ovládača 2x 10 EUR (bez DPH), teda 20,--EUR (bez DPH), pokuty za nevrátenie Koncového zariadenia 2x 50 EUR (bez DPH), teda 100 EUR (bez DPH) ,pokuty za nevrátenie Smart karty 2x 19,90 EUR (bez DPH), teda 39,80 EUR (bez DPH) ,pokuty za nevrátenie Zdrojového kábla 2x 10 EUR (bez DPH), teda 20 EUR (bez DPH) ,pokuty za porušenie záväzku viazanosti 50 EUR (bez DPH), a položky „ Základná inštalácia technikom v sume 50 EUR (vrátane DPH).

10. Písomným prípisom zo dňa 14.12.2017 označeným ako „ Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb“ adresovaným žalovanému právny predchodca žalobcu mal odstúpiť od predmetnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb a to s účinnosťou k 31.12.2017 z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby ani do 60 dní po ich splatnosti. Zároveň mu mal oznámiť , že aktuálny záväzok k dátumu vyhotovenia uvedeného prípisu predstavuje sumu 76,70 EUR , ktorý žiadal uhradiť. Tiež ho upozornil na jeho povinnosť vrátiť technické zariadenia , ktoré má v nájme v lehote 15 dní odo dňa ukončenia zmluvného vzťahu a s upozornením , že v prípade ich nevrátenia má právny predchodca nárok na uplatnenie zmluvných pokút , ktoré mu bližšie uviedol v uvedenom prípise. Žalobca nepreukázal súdu, kedy bol vyššie uvedený prípis žalovanému doručený, resp. že bol vôbec doručovaný.

11. Podľa Časti VIII „Oznamovanie, doručovanie“, bod 2 Všeobecných podmienok na poskytovanie verejných služieb spoločnosti E. A. účinných od 1.11.2016, Akúkoľvek informáciu, oznámenie, upomienku, faktúru, výpoveď Zmluvy, odstúpenie od Zmluvy alebo iné oznámenie Podniku (ďalej len „Oznámenie Podniku“) doručuje Podnik Účastníkovi niektorým z nasledovných spôsobov (okrem iného – poznámka súdu) :

a) kvalifikovaným oznámením alebo

b) bežným oznámením alebo

c.) oznámením prostredníctvom volania , zaslaním SMS správy, MMS správy, faxom alebo e-mailom alebo

d.) osobne na Predajnom mieste Podniku

e.) iným spôsobom

12. Podľa Časti VIII „Oznamovanie, doručovanie“, bod 3 Všeobecných podmienok na poskytovanie verejných služieb spoločnosti E. A. účinných od 1.11.2016, Za kvalifikované oznámenie sa považuje doručenie Oznámenia Podniku doporučenou zásielkou na poslednú známu adresu Účastníka. Oznámenie Podniku sa považuje za oznámené dňom, keď Účastník prevezme doručované Oznámenie Podniku a potvrdí jeho prevzatie subjektu poverenému doručovaním. Ak nemožno Oznámenie Podniku z akéhokoľvek dôvodu doručiť takýmto spôsobom, považuje sa Oznámenie Podniku za doručené a oznámené posledným dňom odbernej lehoty určenej na jeho vyzdvihnutie po tom, ako bolo uložené u subjektu povereného doručovaním (napr. poštový podnik), a to aj v prípade, že sa Účastník o uložení Oznámenia Podniku nedozvedel.

13. Podľa Časti VIII „Oznamovanie, doručovanie“, bod 4 Všeobecných podmienok na poskytovanie verejných služieb spoločnosti E. A. účinných od 1.11.2016, Za bežné oznámenie sa považuje doručenie Oznámenia Podniku na poslednú známu adresu Účastníka s tým, že v prípade akýchkoľvek pochybností ohľadne okamihu doručenia sa Oznámenie Podniku považuje za doručené vo štvrtý kalendárny deň po jeho odoslaní.

14. Dňa 27.03.2019 uzatvorili právny predchodca žalobcu, E. A., A., A. A. F. XX, XXX XX G., H.: XX XXX XXX ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, podľa prílohy ktorej jej predmetom okrem iného mali byť aj pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému , ktoré si žalobca uplatňuje v tomto sporovom konaní.

15. Písomným prípisom zo dňa 7.5.2019 označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ žalobca mal oznámiť žalovanému postúpenie pohľadávok jeho právneho predchodcu v celkovej výške 389 EUR voči nemu žalobcovi s tým, že k uvedenému postúpeniu malo dôjsť dňa 27.03.2019. Uvedené oznámenie bolo podľa podacieho hárka dané na poštovú prepravu ako poštová zásielka č. RF897815921SK dňa 9.5.2023. Žalobca nepreukázal, kedy uvedené oznámenie bolo žalovanému doručené.

16. Prípisom zo dňa 7.5.2019 označeným ako „ VÝZVA K ÚHRADE“ spis číslo : 5770041 mal žalobca vyzvať žalovaného k úhrade sumy 498,68, ktorú žiadal uhradiť najneskôr do 17.5.2019, a ktorú mala

tvoriť suma 389 EUR ako istina, suma 26,70 EUR ako úrok z omeškania po postúpení pohľadávky a suma 82,98 EUR ako náklady inkasného konania. Žalobca nepreukázal súdu, kedy bol vyššie uvedený prípis žalovanému doručený, resp. že bol vôbec doručovaný.

17. Dňa 13.11.2019 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Dohodu o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5770041 . Jednalo sa o dohodu formulárového znenia, podľa čl. 2 bodu 2.1 ktorej mal žalovaný ako dlžník uznať čo do právneho dôvodu a výšky dlh voči žalobcovi ako veriteľovi , ktorý vznikol na základe zmluvy číslo/ číslo zákazníka 208798808 zo dňa 24.11.2016, čísla faktúr (splatnosť faktúr) 1701088196 (28.02.2017),1702088370 (31.03.2017), 1703104179 (30.04.2017), 1704111147 (31.05.2017),1705101638 (30.06.2017), 1706068966 (31.07.2017), 1707057172 (31.08.2017), 1708101169 (30.09.2017), 1709105583 (31.10.2017), 1710086867 (30.11.2017), 1711096816 (31.12.2017), 1801140677 (10.02.2018) s pôvodným veriteľom . Celková dlžná suma vo výške 506,66 mala pozostávať z postúpenej istiny vo výške 389,--EUR, z nákladov inkasného konania vo výške 82,98 EUR a z úroku z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 34,68 EUR. Podľa bodu 2.2 uvedeného článku mal žalovaný ako dlžník prehlásiť , že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Zároveň podľa článku 3 bod 3.1 sa mal žalovaný zaviazat' splatiť uvedený dlh v mesačných splátkach vo výške 10,--EUR, vždy do 22. dňa v mesiaci s dátumom prvej splátky 22.11.2019.

18. Prípisom právneho zástupcu žalobcu sp.zn. 5770041 označeným ako „ Pokus o zmier“ zo dňa 5.5.2023 mal žalobca vyzvať žalovaného na úhradu sumy 493,40 EUR pozostávajúcej zo sumy na faktúre vo výške 389 EUR a zo zákonných úrokov vo výške 104,40 EUR, najneskôr do 15.5.2023. Žalobca nepreukázal súdu, kedy bol vyššie uvedený prípis žalovanému doručený, resp. že bol vôbec doručovaný.

19. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka , veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka , s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka , nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka , postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

23. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka , ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

24. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

25. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka , prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechá dobrým mravom.

27. Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

28. Podľa ustanovenia § 43 ods. 12 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

29. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná;38a) to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

30. Podľa ustanovenia § 44 ods. 10 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

31. Podľa ustanovenia § 44 ods. 14 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

32. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

34. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné

podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

37. Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

38. Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

39. Zmluva o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 zo dňa 24.11.2016, na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanému poskytoval príslušné programy služieb je spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa na ňu vzťahujú ustanovenia § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. Z obsahu tejto zmluvy je zrejmé, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaný pri uzavretí tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. podnikateľskej činnosti a túto zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Spotrebiteľské zmluvy sú zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Uvedené je zjavné aj v prejednávanej veci. Súd preto posudzoval vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskoprávny vzťah a v nadväznosti na to aplikoval naň aj príslušné ustanovenia zákonov upravujúce otázky ochrany spotrebiteľa.

40. V ďalšej fáze sporu sa súd sa vysporiadal s otázkou aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby a ďalšie vedenie predmetného sporového konania žalobcom v tomto konaní, a skúmaním tejto otázky dospel záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, nakoľko na strane žalobcu nie je daná aktívna vecná legitímácia v tomto spore.

41. Žalobca tvrdil, že otázka doručenia (akejkolvek) výzvy (teda aj tej podľa § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z. z. – poznámka súdu) je nepochybne otázkou skutkovou, a že v tejto fáze konania je vzhľadom na absenciu vyjadrenia žalovaného skutkové tvrdenie žalobcu ohľadom doručenia výzvy nesporné, pričom poukazoval na ust. § 151 ods. 1 CSP, z ktorého vyvodzoval, že riadne doručenie výzvy podľa § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z. z. nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi. Otázka doručovania tejto výzvy žalovanému úzko súvisí so skúmaním aktívnej vecnej legitímácie u žalobcu.

42. K tomu súd uvádza, že podľa právneho názoru vysloveného najvyšším súdom aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu –žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania, a súd je povinný ju skúmať vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. (porovnaj npr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

43. S povinnosťou ex offo skúmania vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej ako imanentnej súčasti každého súdneho konania sa stotožňuje aj Ústavný súd SR vo svojom Náleze sp.zn. I. ÚS 407/2016-37 zo dňa 12.12.2017, ktorý navyše uvádza, že „Postup konajúceho súdu, ktorý opomenie vyriešenie kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offo viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. III. ÚS 266/2014)“. (porovnaj bod 21 a 22 odôvodnenia Nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 407/2016-37 zo dňa 12.12.2017)

44. Napokon súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zverejnené v jeho Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí, podľa ktorého „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej

Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“ , (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2022 - Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných pod č. 6).

45. Súd tiež poznamenáva, že podľa názoru najvyššieho súdu ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky v prípade spotrebiteľských sporov bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak totiž bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. (porovnaj bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 , zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

46. V súvislosti s týmito vyššie uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR v nadväznosti na žalobcom predkladané rozhodnutia krajských súdov súd ďalej uvádza, že za ustálenú rozhodovaciu prax podľa stanoviska najvyššieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, vydávanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 1. 1. 1993 s pôvodným názvom Zbierka rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky (pokiaľ neboli v neskoršom období judikatórne prekonané), ako i rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali. (porovnaj bod 12 odôvodnenia Uznesenia NS SR sp.zn. 6 Cdo 15/2017 zo dňa 30.05.2018 publikované pod poradovým číslom 31 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2019).

47. Súdu nie je známe, že by vyššie prezentované právne názory v príslušných rozhodnutiach najvyššieho súdu boli iným stanoviskami a rozhodnutiami najvyššieho súdu zmenené, resp. označené za prekonané, a preto je toho názoru, že mu prináleží ex offo skúmať vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu, aj keď táto zo strany žalovaného nebola namietaná, v rámci ktorej musí súd posudzovať aj splnenie podmienok požadovaných zákonom v ust. § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z. z., ktorú sú určujúcimi podmienkami na posúdenie platnosti prípadne neplatnosti postúpenia pohľadávky voči žalovanému z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu , od ktorého postúpenia samotný žalobca vyvodzuje svoju aktívnu vecnú (hmotnoprávnu) legitimáciu na podanie žaloby v tomto spore a jeho ďalšie vedenie voči žalovanému . To platí o to viac, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor.

48. V tomto spore podľa názoru súdu nebolo preukázané, že medzi obchodnou spoločnosťou E. A., s. r. o. ako pôvodným veriteľom pohľadávky a jej príslušenstvom, ktorej úhrady sa voči žalovanému v tomto spore domáha žalobca, a samotným žalobcom došlo k platnému postúpeniu uvedenej pohľadávky.

49. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Zároveň ďalšími zo zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách vyplývajúcejmi skutočnosťami (podmienkami), ktoré musí veriteľ splniť prv, než pristúpi k postúpeniu pohľadávky, je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy telekomunikačného podniku dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky telekomunikačného podniku na tretiu osobu, nakoľko zákon o elektronických komunikáciách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

50. Ide o postup obdobný ako v prípade postupu predvídaného v prípade § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), v prípade nedodržania

ktorého u bánk je pochybenie takéhoto postupu sankcionované neplatnosťou prípadného postúpenia takejto pohľadávky. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 , zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

51. V danom spore žalobca síce súdu predložil prípis zo dňa 14.12.2017 adresovaný žalovanému a označený ako „Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb“ , ktorý okrem iného mal aj predstavovať výzvu na úhradu dlžnej sumy 76,70 EUR (t.j. sumy ešte bez ďalších súm predovšetkým zmluvných pokút, ktoré mali vyplynúť z faktúry č. 1801140677 splatnej dňa 10.2.2018, ktoré si žalobca v tomto spore taktiež uplatňuje), avšak zároveň nepreukázal súdu, kedy bol vyššie uvedený prípis jeho právneho predchodcu žalovanému reálne doručený, prípadne doručený v zmysle dosiaľ platnej judikatúry najvyššieho súdu takým spôsobom, že sa dostal objektívne do dispozičnej sféry žalovaného tak, aby mal tento objektívne možnosť sa s ním oboznámiť, resp. že bol vôbec doručovaný (t.j. daný na poštovú prepravu).

52. V danom spore žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukázal, že si jeho právny predchodca splnil takúto svoju povinnosť podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., a teda že žalovaného písomne vyzval na peňažné plnenia, ktorých sa v tomto spore od žalovaného domáha, a že prípadne napriek takejto písomnej výzve bol žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní s uvedenými peňažnými plneniami. Za takéto výzvy podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. v žiadnom prípade nebolo možné považovať ako to uvádza žalobca ani samotné faktúry, ktorými žalovanému jeho právny predchodca účtoval predmetné poskytnuté služby , pretože tieto svojim obsahom ani nepredstavovali takéto výzvy na plnenia , ale boli len účtovnými dokladmi . Navyše ani v ich prípade nebolo preukázané že boli žalovanému doručené, resp. kedy boli mu doručené, aby sa vôbec dalo posúdiť podmienka nepretržitého omeškania žalovaného dlhšie ako 90 dní s uvedenými peňažnými plneniami bola , príp. nebola splnená.

53. Ako už súd vyššie uviedol podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR v prípade obdobného znenia zákona o bankách jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanému mohla byť z banky (v tomto spore teda telekomunikačného podniku - poznámka súdu) postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že žalovanému bola výzva na splnenie jeho omeškaných úhrad voči banke (v tomto spore teda telekomunikačnému podniku - poznámka súdu) preukázateľne zaslaná. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 , zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

54. Podľa názoru súdu je takýto výklad textu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách aplikovateľný aj na výklad ustanovenia § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom v čase, kedy bola uzavretá Zmluva o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 medzi spoločnosťou E. A., s. r. o. a žalovaným. Týmto smerom sa uberá aj rozhodovacia činnosť slovenských súdov (porovnaj npr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/328/2017 zo dňa 30.05.2019, príp. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/151/2018 zo dňa 19.09.2019).

55. Navyše v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné tiež preukázať, že sa takáto výzva objektívne dostala aj do sféry žalovaného tak, že sa tento objektívne mohol s jej obsahom oboznámiť , bez ohľadu na to či tak v skutočnosti urobil alebo nie.

56. Súd tu dáva do pozornosti názor vyslovený najvyšším súdom , podľa ktorého koncepcia Občianskeho zákonníka je postavená na dispozitívnosti väčšiny jeho ustanovení, pričom v mnohých prípadoch je ponechané na zmluvnej slobode účastníkov, akým spôsobom pre svoje záväzkové vzťahy zákonnú úpravu modifikujú. V súlade s ustanovením § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka si totiž účastníci môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchylné od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka však vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchylnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny

úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nebanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

57. V zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručенú bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručенú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručенú dňom jej vrátenia odosielajúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručенú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

58. Inými slovami strany sporu si môžu v rámci dispozičnej zásady nanajvýš dojednať miesto, kam sa má prípadná zásielka pre jej adresára doručovať, nie však už dojednávať právnu fikciu, že samotným zaslaním takejto súdnej zásielky, príp. uplynutím určitých dní od jej odoslania, sa táto považuje za doručенú jej adresátovi. Aj v tejto súvislosti súd uvádza, že tento vyššie prezentovaný právny názor najvyššieho súdu nebol dosiaľ iným stanoviskom, či rozhodnutím najvyššieho súdu zmenený, resp. označený za prekonaný.

59. Vzhľadom na uvedené preto si súd ustálil, že povinnosťou žalobcu bolo v danom spore preukázať, že jeho právnym predchodcom prezentovaný prípis označený ako „Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb“, ktorý mal predstavovať výzvu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., bol nie len že z jeho strany žalovanému zaslaný, ale že mu bol doručенý aspoň spôsobom predvídaným dosiaľ platnou judikatúrou najvyššieho súdu v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.), a teda že sa žalovanému poskytla objektívna možnosť oboznámiť sa s obsahom tejto zásielky, bez ohľadu na to či tak učinil alebo nie.

60. To platí o to viac, nakoľko podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. samotná písomná výzva podniku je popri 90-dňovom v omeškaní žalovaného so splnením jeho peňažného záväzku nevyhnutou kumulatívnou podmienkou pre prípadné platné postúpenie pohľadávky vyplývajúcej z tohto omeškania z podniku na tretí subjekt, pričom skúmanie tejto platnosti takéhoto postúpenia je ako to už súd vyššie uviedol ex offio jeho povinnosťou v rámci skúmania aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

61. Súd tiež poznamenáva, že podľa platnej judikatúry najvyššieho súdu v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať. (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

62. Napokon táto požiadavka preukázateľného doručovania uvedeného prípisu žalovanému v konečnom dôsledku vyplýva aj zo samotného zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. takáto výzva na splnenie dlhu zo strany žalovaného pred postúpením uvedenej pohľadávky musí mať písomnú podobu, pričom v prípade, že sa táto písomná výzva právneho predchodcu doručovala žalovanému ako tzv. kvalifikované oznámenie, musela sa mu buď doručiť, čo by potvrdzovala ním podpísaná doručienka, alebo vrátiť tomuto predchodcovi ako nedoručená zásielka s informáciou o jeho o uložení a nevyzdvihnutí si žalovaným (Časť VIII „Oznamovanie, doručovanie“, bod 3 Všeobecných podmienok na poskytovanie verejných služieb spoločnosti DIGI Slovakia účinných od 01.11.2016).

63. V prípade ak sa doručovala ako tzv. bežné oznámenie, žalobca nepreukázal jej doručenie bežnou vyššie uvedenou judikatúrou najvyššieho súdu akceptovanou fikciou doručenia, podľa ktorej sa listiny považujú za doručené do sféry ich adresáta momentom ich uloženia do poštovej schránky žalovaného, resp. vhozenia oznámenia o uložení tejto zásielky na pošte do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.), pričom v tomto spore sa nepreukázalo splnenie žiadnej z uvedených podmienok.

64. Súd tiež poznamenáva, že sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30879808 medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným, použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže splnenie všetkých podmienok na postúpenie pohľadávok vedených voči jeho osobe z telekomunikačného podniku na súčasného žalobcu je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

65. Vzhľadom na vyššie uvedené tak nebolo preukázané splnenie podmienok uvedených v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., na základe ktorých by sa dalo postúpenie pohľadávok voči žalovanému, ktoré sú predmetom tohto sporu, z postupcu na žalobcu (ako postupníka) považovať za súladné so zákonom, a teda za platné.

66. Ako už súd vyššie uviedol skrz ex offo skúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je teda jeho poukaz na aplikáciu § 151 ods. 1 CSP vo vzťahu ním ničím nedoloženého tvrdenia o doručení výzvy podľa § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z. z. žalovanému nenáležitý, a súd napriek ním uvádzaným výhradám je toho názoru, že analytická právna veta Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP – procesné povinnosti a procesné bremená)“, je plne akceptovateľná aj na tento sporový prípad. Žalobca totiž vo svojej žalobe a následných písomných podaniach a to napriek písomnej výzve súdu učinenej v súlade s § 150 ods. 2 CSP v uznesení sp.zn. 16Csp/170/2021-170 zo dňa 14.01.2022 neuviedol, kedy výzva jeho právneho predchodcu uskutočnená podľa § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z. z. bola žalovanému v súlade s výkladom § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka bola doručená aspoň takým spôsobom, že mu bola poskytnutá objektívna možnosť oboznámiť sa s jej obsahom, bez ohľadu na to či tak učinil alebo nie, tak aby bolo možné priznať uvedenej výzve príslušné účinky, ktoré zákonodárca ust. § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z. z. zamýšľal. Rovnako tak skutočnosť takéhoto dôjdenia uvedeného prejavu právneho predchodcu žalobcu do sféry žalovaného žalobca ani žiadnym dôkazom nezdokladoval.

67. Súd teda uzatvára , že v prípade pohľadávky , ktorá je predmetom tohto sporu , vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zo strany obchodnej spoločnosti E. A., A., a síce podmienky preukázateľného zaslania písomnej výzvy na úhradu dlžnej pohľadávky zo strany E. A., s. r. o. žalovanému nie je cesia tejto pohľadávky podľa tohto osobitného predpisu (t.j. Zákona o elektronických komunikáciách) dovolená, čo ma za následok , že Zmluva o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa pohľadávky obchodnej spoločnosti E. A., s. r. o. voči žalovanému , ktorá pohľadávka je predmetom tohto sporu, je absolútna neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak totiž dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu (t.j. ako čo do uplatnenej istiny tak aj jej príslušenstva) zamietol.

68. Na vyššie uvedených záveroch nič nemení ani tá skutočnosť, že žalovaný so žalobcom uzavrel dňa 13.11.2019 Dohodu o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5770041, a teda vlastne mal uznať pohľadávku , ktorú mal na základe neplatného postúpenia získať žalobca voči nemu od spoločnosti E. A., nakoľko žalovaný nemal vedomosť o vyššie uvedených nedostatkoch v rámci postúpenia uvedenej pohľadávky.

69. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi totiž zakladá len vyvrátenú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. V prípade sporu tak veriteľ nemusí dokazovať, že v čase uznania dlh existoval, ani jeho výšku. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Uznáním dlhu však nevzniká nový záväzok. V danom spore však táto domnienka o existencii dlhu vo výške pohľadávky, ktorá mala byť postúpená na žalobcu, vykonaným dokazovaním bola vyvrátená. Súd dospel teda k záveru, že táto Dohoda o uznaní dlhu je neplatná, lebo je v rozpore so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), keďže žalovaný týmto formulárovým znením dohody mal žalobcovi uznať existenciu záväzku, ktorý tento na žalobcu ako pohľadávka voči žalovanému platne nebol postúpený, pričom o tejto neplatnosti žalovaný nemal ani vedomosť pri tomto uznávanom prejave .

70. Podľa § 251 zákona č.160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“),, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

71. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

72. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

73. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

74. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

75. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

76. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

77. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by

bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

78. Podľa článku 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

79. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomeru jeho úspechu strán v spore ako aj skutočnosť že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

80. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalovaného bol 100%. Žalovanému ako úspešnej strane sporu by tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania.

81. V danom spore si však žalovaný trovy konania neuplatnil a ani nebol nijako procesne aktívne činný. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem.

82. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnený žalovaný síce bol úspešný v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

83. Súd preto rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach . (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „ CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon